

har han ikke bekjendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underdommeren paa det Sted, hvor hans sidste bekjendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggjørelsen skal begrundes, skulle saavidt muligt ledsage Andragendet. Skjønnes yderligere Dplysninger fornødne, kan Underdommeren gjøre Bedkommende opmærksom herpaa og opfordre ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underdommeren kan indkalde den, der søges umyndiggjort, til at møde for ham.

§ 411.

Er Andragendet udgaaet fra den, om hvis Umyndiggjørelse der er Spørgsmaal, eller indvender han ikke Noget imod det, efterat han af Underdommeren er opfordret til at møde og erklære sig over det, tilfalder det Underdommeren ifølge de foreliggende Dplysninger at afgjøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggjørelsen, og i bekræftende Fald har han da at affige endeligt Umyndighedsdekret, som ikke kan paaankes.

I alle andre Tilfælde har Underdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med saadan skriftlig Erklæring, hvortil han maatte finde Grund, til Formanden for den Landsret, under hvilken han staar.

Dersom Umyndiggjørelsesgrundene findes at være sandsynliggjorte ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbunden med Opsættelse, kan Underdommeren strax forinden Indsendelsen til Landsretten affige et foreløbigt Umyndiggjørelsesdekret, der, da det strax træder i Kraft, bliver at thinglæse og iøvrigt offentliggjøre paa den Maade og med de Retsvirkninger, som Pl. 10de April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Affigelse beffikker Underdommeren en foreløbig Bærg.

§ 412.

Landsrettens Formand beffikker en Sagfører til at varetage dens Tary, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antagen af denne, og berammer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retsmøde, til hvilket begge Parter indkaldes ved Foranstaltning af Landsrettens Formand og med et af ham bestemt Varsel.

§ 413.

I Retsmødet bliver det, efterat Parterne have ytret sig, ved Rettens frie Skjøn at afgjøre, om endeligt Umyndiggjørelsesdekret skal affiges paa Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer, eller om en yderligere Bevisførelse behøves.

Findes Andragendet om Umyndiggjørelse allerede efter de foreliggende Dplysninger at burde afvises som ugrundet, ophæver Landsretten det foreløbige Umyndiggjørelsesdekret, dersom et saadant maatte være affagt af Underdommeren.

§ 414.

Skal yderligere Bevisførelse foregaa, berammer Landsretten et senere Møde hertil

I dette maa Parterne da fremstille de Vidner og Skjønsmænd og fremkomme med de andre Beviser, som de formene at kunne benytte og forskaffe. Retten kan indkalde den, der søges umyndiggjort, til personlig at møde for den.

Derefter afgjør Retten efter et frit Skjøn, om endeligt Umyndiggjørelsesdekret skal affiges, eller om Andragendet herom skal afvises.

§ 415.

Udebliver den, der andrager paa Nogens Umyndiggjørelse, i de i §§ 413 og 414 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den.